

УДК 347.965:343.102:343.132.2:343.977
DOI 10.32782/2523-4269-2025-93-139-146

Євтушенко Ольга Вікторівна,
начальник управління міжнародної комунікації
Головного слідчого управління
(Національна поліція України, м. Київ)
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-8898-5737>

ПРОБЛЕМАТИКА ЗБЕРЕЖЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАЄМНИЦІ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ В ПРИМІЩЕННЯХ АДВОКАТА

Стаття присвячена проблематиці збереження адвокатської таємниці під час проведення обшуку в приміщеннях адвоката. Зазначено, що в Україні спостерігається тривожна тенденція до зростання кількості обшуків у приміщеннях адвоката, трапляються випадки, коли ігнорується той факт, що адвокати можуть здійснювати свою діяльність не індивідуально, а в межах адвокатських об'єднань чи компаній. Досліджено основні порушення при проведенні обшуків у житлових приміщеннях і володіннях громадян на етапі досудового розслідування. Виокремлені порушення, що стосуються недотримання вимог процесуальної форми, передбачених КПК України під час проведення обшуку у приміщеннях, де здійснюється професійна діяльність адвоката. Сформовано пропозиції щодо шляхів дотримання адвокатської таємниці під час проведення обшуку в приміщеннях адвоката.

Ключові слова: слідча (розшукова) дія, професійна діяльність адвоката, порушення гарантій конфіденційності, ухвала про дозвіл на обшук житла, професійна таємниця.

Постановка проблеми. Кодекс поведінки європейських адвокатів ССВЕ визначає захисника як «найдовірнішого радника та представника особи яка звернулася до адвоката» (принцип 6), який завжди зобов'язаний діяти виключно в його інтересах (ст. 2.7) [1]. Адвокат зобов'язаний зберігати в секреті всю інформацію, отриману від особи, яка до нього звернулася під час надання правничої допомоги, незалежно від терміну давності. Крім того, він повинен забезпечувати дотримання принципу конфіденційності з боку своїх помічників та будь-яких осіб, залучених до спільного надання юридичної допомоги. Збереження принципу професійної таємниці відіграє ключову роль, адже його порушення фактично нівелює основоположні засади судового процесу, зокрема принцип змагальності сторін. Професійна правова підтримка адвоката може бути максимально ефективною лише за умови, що держава та її органи не створюють жодних перешкод у процесі здійснення ним своєї діяльності із захисту інтересів клієнта [2].

Проте в Україні спостерігається тривожна тенденція до зростання кількості обшуків у приміщеннях, де здійснюється професійна діяльність адвокатів, що нерідко призводить до порушення їхньої професійної таємниці:

- обшуки часто виходять за межі того, що передбачено рішенням слідчого судді, дозвіл на обшук приміщення одного адвоката використовується для проведення обшуків місць роботи його колег по адвокатському об'єднанню;

- обшуки набувають насильницьких форм;

- майже завжди призводять до порушення гарантій конфіденційності, що негативно впливає на правову систему країни загалом;

- недотримання присутності представників регіональних рад адвокатів, які відповідно до законодавства повинні бути присутніми під час обшуків в адвокатських

офісах. Їх нерідко або взагалі не повідомляють про проведення обшуку, або інформують у надто стислі строки – безпосередньо перед початком заходу, що унеможливує їх своєчасне прибуття на місце.

Особливої складності викликає питання допустимості використання доказів, отриманих із порушенням адвокатської таємниці. У цьому контексті центральну роль відіграє практика Європейського суду з прав людини, який послідовно підкреслює неприпустимість втручання в конфіденційні відносини між адвокатом і клієнтом без надзвичайно вагомих підстав. Водночас в Україні спостерігається недостатній рівень імплементації цих стандартів у національну правозастосовну практику [3]. Неправильне дотримання процесуальної форми, визначеної законодавством, при отриманні та фіксації доказів спричиняє сумніви щодо достовірності доказової інформації. Це, своєю чергою, веде до визнання таких доказів недопустимими. Недотримання правових норм у процесі отримання доказів порушує фундаментальні права і свободи особи, забезпечення яких виступає ключовим обов'язком держави, що закріплено у статті 3 Конституції України [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тема збереження адвокатської таємниці під час проведення обшуку в приміщеннях адвоката як окремий об'єкт дослідження науковою спільнотою не розглядалася, більш детально науковці свої роботи присвячували правовим та організаційним засадам обшуку у кримінальному провадженні. Науковим підґрунтям для дослідження даної проблематики стали роботи таких вітчизняних вчених; О. Л. Дульський (2020) «Забезпечення стороною захисту дотримання прав та законних інтересів учасників проведення обшуку» [5]; А. О. Нечваль (2020) «Тактика обшуку у житлі та іншому володінні особи» [6]; Т. Є. Зелькіної (2021) «Обмеження майнових прав

осіб у кримінальному провадженні на стадії досудового розслідування» [7]; В. І. Галаган, Ж. В. Удовенко (2021) «Гарантії забезпечення невторчання в особисте і сімейне життя під час апеляційного та касаційного провадження» [8]; С. М. Тарасюка (2021) «Кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій» [9]; В. С. Могили (2021) «Повноваження слідчого та слідчого судді при поданні, розгляді та вирішенні клопотань про проведення слідчих (розшукових) дій» [10]; Л. М. Перцовой-Тодорової (2022) «Забезпечення прав та законних інтересів осіб під час проведення обшуку на стадії досудового розслідування» [11]; О. С. Смірнов, Г. К. Тетерятник (2023) «Обшук у кримінальному провадженні» [12]; О. Г. Литвиненко (2025) «Права та обов'язки учасників обшуку в умовах воєнного стану: вимоги законодавства та виклики сьогодення» [13]; Котів М. Р. (2025) «Правовий привілей чи умовна гарантія? До питання про абсолютність адвокатської таємниці» [14] та інші.

Варто зазначити, що проаналізувавши роботи з досліджуваного питання, ми виявили, що у вітчизняному доробку переважна кількість наукових розвідок стосується інституту обшуку у кримінальному провадженні, а окремих монографічних, комплексних робіт, присвячених тематиці забезпечення адвокатської таємниці при проведенні обшуку в приміщенні адвоката, на сучасному етапі проведено не було.

Отже, **метою цієї статті** є науково-практичний аналіз проблематики збереження адвокатської таємниці під час проведення обшуку в приміщеннях адвоката, надання пропозицій щодо вдосконалення законодавства України.

Виклад основного матеріалу. У статті 12 Загальної декларації прав людини 1948 р. вказано, що жодна особа не має зазнавати необгрунтованого вторчання у її особисте чи сімейне життя, а також неправомірного порушення недоторканності житла або конфіденційності кореспонденції [15]. Відповідно до статті 30 Конституції України, кожна особа має гарантоване право на недоторканність житла [16]. Подібні принципи закріплені й у ряді інших міжнародно-правових документів. В Україні адвокатська таємниця є окремою складовою правового інституту, що охоплює будь-яку інформацію, яка стала відомою адвокату або іншим особам у рамках здійснення адвокатської діяльності. Це стосується консультацій, складання документів, інформації на електронних носіях тощо. Основні гарантії збереження адвокатської таємниці закріплено в Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» і доповнено нормами про професійну етику та захист адвокатської діяльності. Ці гарантії удвічі важливі, оскільки вони мають як конституційно-правовий, так і загальнопроцесуальний вимір, забезпечуючи право на ефективний захист і приватність поряд із забезпеченням інтересів кримінального переслідування [17]. На особливість проведення обшуку в житлі чи іншому володінні адвоката неодноразово привертала увагу Європейського суду з прав людини. Суд зазначав, що вторчання у професійну таємницю адвоката може вплинути на здійснення правосуддя та, як наслідок, порушити право на справедливий суд. Це питання особливо підкреслене у пункті 37 рішення у справі «Німітц проти Німеччини» [18]. Процесуальна форма проведення обшуку є критично важливою з точки зору дотримання правових підстав для його проведення у житлі чи іншому володінні особи. З огляду на це всі слідчі (розшукові) дії можна поділити за такими критеріями: за рішенням слідчого; на основі ухвали слідчого,

погодженої керівником органу досудового розслідування; за постановою прокурора; на підставі ухвали слідчого судді тощо. Проникнення до житла чи іншого володіння особи, проведення огляду або обшуку допускається виключно на підставі вмотивованого рішення суду. Окрім того, закон передбачає виняткові ситуації, за яких може бути дозволене проникнення до житла чи іншого володіння особи, а також проведення огляду або обшуку без судового рішення. Такі випадки виникають у разі крайньої необхідності, коли йдеться про порятунок життя людей, збереження майна або негайне переслідування осіб, підозрюваних у скоєнні злочину, як зазначено у частині третій статті 233 Кримінального процесуального кодексу України [19].

Ю. І. Кравець зазначає, що мінімізація потенційних негативних наслідків, пов'язаних із некоректним застосуванням частини третьої статті 233 Кримінального процесуального кодексу України, залежить насамперед від ефективного використання правових запобіжників, визначених у відповідній постанові Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду. Особливого значення набуває дотримання вимог щодо додаткового й чіткого обгрунтування позиції органів кримінального переслідування, зокрема у клопотанні про надання дозволу на обшук у порядку частини третьої статті 233 КПК [20]. Таке клопотання повинно бути підтвержене відповідними матеріалами, що використовуються для його обгрунтування. Крім того, в ухвалі слідчого судді, постановленій *ex post facto*, має бути чітко зазначено, які саме обставини на момент проникнення свідчили про реальність загрози: знищення, втрачати речових доказів чи інші ризики, а також інформація, що обгрунтовувала сприйняття цієї загрози як невідкладної [20]. У контексті реалізації положень частини третьої статті 233 КПК, порушення зазначених юридичних норм, зокрема відмова від негайного звернення до слідчого судді з клопотанням про проведення обшуку без наявності об'єктивних перешкод до такого звернення, зумовлює підстави для відмови суддею у легалізації відповідного обшуку *ex post facto* [21].

Відсутність ефективних процесуальних механізмів, що дозволяють оскаржити законність судових рішень щодо надання дозволу на проведення обшуків, створює суттєвий дисбаланс у реалізації прав сторін кримінального провадження. Це, у свою чергу, негативно впливає на загальний правовий статус особи. На думку О. М. Дроздова та Н. В. Глинської, такі прогалини в кримінальному процесуальному законодавстві мають вкрай шкідливі наслідки та потребують невідкладного врегулювання шляхом внесення змін до чинних нормативно-правових актів. Зокрема, пропонують доповнити частину 4 статті 234 Кримінального процесуального кодексу України новим пунктом 4-1, який би передбачав обов'язковість наведення обгрунтування невідкладності проникнення із посиланням на докази у випадках проведення обшуків відповідно до частини 3 статті 233 КПК України. У разі впровадження таких змін слідчі судді отримають повноваження вимагати від слідчого чи прокурора зазначеного обгрунтування. Це, в кінцевому підсумку, сприятиме посиленню захисту конституційного права особи на недоторканність житла чи іншого володіння [20]. Ми, безперечно, схилиємося до згоди з думкою науковців. Справді, виправляти недоліки законодавця шляхом обмеження конституційних прав людини є неприпустимим.

Отже, процесуальна форма обшуку в цілому відповідає положенням Конституції України та іншим законодавчим актам. Водночас, Р. А. Кичко наголошує, що

кримінальні процесуальні норми, які регулюють підстави і порядок проведення таких слідчих (розшукових) дій, потребують удосконалення. Це стосується, зокрема, посилення процесуальних гарантій не лише для досягнення цілей обшуку, а й для захисту прав та законних інтересів його учасників [22].

Останнім часом спостерігається негативна тенденція щодо збільшення кількості скарг на роботу органів досудового розслідування, особливо в аспекті проведення обшуків у житлових приміщеннях і володіннях громадян на етапі досудового розслідування. Основні претензії громадян стосуються недотримання вимог процесуальної форми, передбачених КПК України. Проведені дослідження дозволяють виокремити такі порушення:

- звернення до судів із клопотаннями за умов недотримання правил підсудності, що негативно вплинуло на строки розгляду;

- відсутність у матеріалах клопотання інформації, яка підтверджує повноваження слідчого проводити досудове розслідування у відповідному кримінальному провадженні;

- подача слідчими клопотань без попереднього узгодження з прокурором;

- невключення до клопотань даних про правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням відповідної статті Кримінального кодексу України;
- недостатність інформації, що підтверджує факт вчинення кримінального правопорушення;

- відсутність слідчого або прокурора під час розгляду справи у суді;

- надання на розгляд суду клопотань, які не мають офіційного затвердження печатками органів досудового розслідування;

- неуточнений перелік предметів і речей, які планується відшукати;

- недекларування особи чи осіб, у фактичному володінні яких перебувають шукані речі й документи;

- ненадання даних про особу або осіб, які отримали право на проведення обшуку у житлі чи іншому володінні особи;

- невключення до матеріалів оригіналів або належним чином засвідчених копій документів, важливих для встановлення обставин, зазначених у клопотанні;

- подача клопотань, які базуються на підставах, що виходять за межі доказування кримінального правопорушення, зареєстрованого у Єдиному реєстрі досудових розслідувань, та інші подібні недоліки.

Як зазначає О. В. Салманов, що одним із ключових методів збирання та перевірки доказів у кримінальному провадженні є проведення слідчих (розшукових) дій. Від точності дотримання положень кримінального процесуального законодавства та рекомендацій криміналістики під час їх реалізації залежить можливість всебічного, об'єктивного й повного встановлення обставин, що мають значення для забезпечення виконання завдань кримінального провадження [23].

Заслуговує на увагу думка Т. Ю. Демчина щодо необхідності внесення відповідних змін до статті 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Зокрема, необхідно передбачити додаткові вимоги до рішення слідчого судді з питань проведення обшуків житла чи іншого володіння адвоката. Такі рішення повинні чітко визначати конкретну адресу та перелік приміщень, які підлягають обшуку. На додаток, з метою забезпечення правової чіткості, важливо встановити норму, що клопотання слідчого до судді з метою отримання

дозволу на обшук має бути детально сформульованим і містити всі необхідні відомості. Без такої інформації клопотання не повинно прийматися до розгляду. Запровадження зазначених законодавчих вимог дозволить уникнути неприпустимих ситуацій, які іноді виникають на практиці, коли дозвіл на обшук приміщення одного адвоката використовується для проведення обшуків місць роботи його колег по адвокатському об'єднанню. Це особливо актуально у випадках, коли адвокати спільно працюють над певною справою або мають приміщення поруч [24, с. 188]. Підтримуємо бачення, що дозвіл на обшук житла або іншого володіння адвоката має надаватися з дотриманням критеріїв процесуальної необхідності та з чітким обґрунтуванням, чому привілей адвокатської таємниці не поширюється на конкретні речі чи документи [24, с. 188]. Як справедливо стверджує А. І. Палюх, що частина перша статті 235 Кримінального процесуального кодексу має трактуватися як надання права на проникнення до житла або іншого володіння особи з метою проведення слідчих дій, спрямованих на досягнення цілей, окреслених у клопотанні слідчого чи прокурора та підтверджених в ухвалі слідчого судді. Водночас, якщо зазначені цілі можуть бути реалізовані з урахуванням тривалості обшуку та складності проведення слідчих заходів навіть через кілька днів, то не повинно виникати підстав для повторних проникнень до приміщення [25].

У справі Європейського суду з прав людини «Резнік проти України» вказано: «Обшук житла захисника в межах кримінального провадження щодо клієнта і вилучення документів та пристроїв зберігання даних, які на практиці не супроводжувалися достатніми процесуальними гарантіями. Попри внесення важливих змін до відповідної національної нормативно-правової бази після рішення у справі «Головань проти України» [26], залишилися серйозні сумніви щодо якості процесуальних гарантій для захисту адвокатської таємниці:

- надто загально складена ухвала про обшук не була достатньо обґрунтована;

- вилучення, зняття та доступ посадових осіб до електронних пристроїв захисника, які потенційно містять конфіденційні документи, без необхідних гарантій, що становило непропорційне втручання;

- необґрунтоване зберігання пристроїв протягом значного періоду часу.» [27].

На переконання В. С. Новожилова і А. С. Зозулі, сутність процесу зняття показань технічних приладів і засобів як процесуальної дії полягає у перенесенні записаних електронних, візуальних або аудіовізуальних даних на окремий носій, який долучається до матеріалів досудового розслідування. При цьому носій підлягає перевірці щодо його належного походження у межах процесуального регулювання. Визначальною вимогою до такої процедури є забезпечення добровільності, що передбачає обов'язкове зазначення у протоколі про отримання добровільної згоди від особи, яка володіє чи користується відповідними технічними пристроями або засобами [28].

Європейським судом з прав людини вказано, що, незважаючи на важливі зміни, внесені до чинної національної нормативно-правової бази, ухваленням КПК України 2012 року та Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», досі існують серйозні сумніви щодо якості процесуальних гарантій для захисту адвокатської таємниці в контексті обшуку загалом і, зокрема, в контексті обшуків із вилученням електронних пристроїв зберігання даних...» [29].

Європейський суд з прав людини також зауважує, що національне законодавство, як вбачається, не передбачало конкретної процедури чи гарантій стосовно перевірки електронних носіїв даних, які могли б запобігти розкриттю органу досудового розслідування відомостей електронного листування, захищених адвокатською таємницею. Навіть якщо відповідний адвокат чи його представник були присутні під час обшуку, швидке відокремлення під час обшуку конкретних електронних файлів, на які поширюється адвокатська таємниця, від тих, на які вона не поширюється, може виявитися складним завданням (у справі Європейського суду з прав людини «Сергава проти Естонії») [30] ноутбук та мобільний телефон заявника – адвоката – було вилучено з його будинку та автомобіля і далі досліджено органами влади в межах кримінального провадження, подальше їх дослідження становили порушення ст. 8 Конвенції прав людини, та є втручанням у його право на повагу до кореспонденції. Національне законодавство не містить жодного положення про процедуру чи гарантії, які б регулювали огляд / перевірку електронних носіїв інформації та запобігали тому, щоб повідомлення / інформація, охоплені адвокатською таємницею, були скомпрометованими. Крім того, рішення про обшук не передбачало захисту матеріалів, імовірно охоплених адвокатською таємницею. До того ж рішення про пошук за ключовими словами (чи іншим методом відсіювання) та їх добір (деякі з них явно охоплювали широку сферу) були повністю залишені на розсуд відповідних слідчих органів. Національне законодавство не наділяло заявника жодним правом бути присутнім під час пошуку за ключовими словами й не містило жодних конкретних процесуальних правил, що мають бути дотримані в разі заперечення вилучення чи вивчення змісту щодо адвокатської таємниці. ЄСПЛ не вбачив підстав для з'ясування того, чи було фактично порушено адвокатську таємницю в цій справі. Водночас відсутність процесуальних гарантій стосовно захисту адвокатської таємниці вже не відповідає вимогам критерію, за яким втручання має здійснюватися «згідно із законом» в розумінні пункту 2 статті 8 Конвенції) [31].

Європейський суд з прав людини зазначає, що після вилучення з дому заявника ці електронні носії були направлені на експертизу зовнішнім технічним експертам, які мали ідентифікувати та витягнути, додатково до усіх перелічених в ухвалі про обшук документів, будь-які документи щодо ширшого переліку підприємств і осіб, а також будь-яку кореспонденцію й будь-які видалені елементи. Хоча заявник не стверджував, що будь-який конфіденційний документ справді був витягнутий із зазначених носіїв даних, Європейський суд з прав людини вважає, що сам факт вилучення, зняття електронних пристроїв адвоката, які потенційно могли містити такі документи, та надання доступу до них посадовим особам без жодного зовнішнього нагляду чи інших необхідних гарантій, на думку Європейського суду з прав людини, становив непропорційне втручання у права заявника за Конвенцією...

Європейський суд з прав людини у справі «Резнік проти України» наголошує, що «права представників ради адвокатів, які брали участь в обшуку, як вбачається, не перевищували прав будь-яких інших учасників обшуку, і обмежувалися, по суті, постановкою запитань і поданням коментарів чи заперечень, які не вимагали від виконавців вжиття конкретних подальших дій... Також не існувало порядку, за допомогою якого судовий

чи інший орган, незалежний від органу досудового розслідування, оперативно розглядав би будь-які суперечки між представниками ради адвокатів та виконавцями обшуку, аби ухвалити рішення про можливість вилучення та розкриття органу досудового розслідування конкретного документа...» [27].

Щодо конкретних гарантій у ситуаціях, коли обшуки і вилучення направлені на професійних юристів, Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував на тому, що адвокатська таємниця є ключовою основою довірчих відносин між клієнтами і їхніми захисниками.

Стосовно конкретних гарантій у випадках, коли обшук і вилучення спрямовані на професійних юристів, Європейський суд з прав людини неодноразово підкреслював, що адвокатська таємниця становить основу довірчих відносин між клієнтами та захисниками, які, виконуючи роль посередників між сторонами та судами, відіграють важливу функцію у забезпеченні справедливого правосуддя. (приміром, рішення Європейського суду з прав людини у справах «Андре та інший проти Франції» заява № 18603/03, пункт 42, від 24 липня 2008 року [32] та «Сабер проти Норвегії» заява № 459/18, пункт 51, від 17 грудня 2020 року [33]). Державні органи мають право втручатися в конфіденційність спілкування з адвокатом або його робочі матеріали лише за наявності вагомих підстав. (рішення у справах «Ходорковський і Лебедєв проти Росії» заяви № 11082/06 і № 13772/05, пункт 632, від 25 липня 2013 року [34] та «Кадура і Смалій проти України», заяви № 42753/14 і № 43860/14, пункт 142, від 21 січня 2021 року [35]). Отже, порядок та умови проведення обшуків у приміщеннях адвокатів мають проходити ретельну перевірку, спрямовану на забезпечення захисту адвокатської таємниці (рішення у справі «Леонакос проти Греції» заява № 30958/13, пункт 42, від 04 жовтня 2018 року [36]).

Збереження конфіденційності інформації, отриманої в результаті особистого спілкування між адвокатом і його клієнтом, передбачає не лише створення належних умов для такого спілкування (без можливості доступу до нього третіх осіб), але й суворе дотримання адвокатської таємниці самим адвокатом. Гарантія захищеності адвокатської діяльності, зокрема заборона втручання у приватне спілкування між адвокатом і клієнтом, насамперед виражається в їхньому праві на конфіденційне спілкування [37]. Так, пункт 22 Основних принципів, які стосуються ролі юристів, зазначає, що уряди повинні визнавати та забезпечувати дотримання конфіденційності комунікацій і консультацій між адвокатом і клієнтом у межах виконання професійних обов'язків юриста [38].

Обґрунтовано зазначає С. М. Тарасюк, що ухвалення рішення щодо здійснення слідчих (розшукових) дій у житлі або іншому володінні особи є нерозривно пов'язаним із обмеженням конституційних прав людини. У зв'язку з цим такі дії допустимі виключно за умови існування об'єктивної та реальної необхідності, за умови дотримання встановлених законодавством підстав і суворого дотримання визначеного процесуального порядку їх проведення [39].

Висновки. З огляду на зазначене та на характер порушень, констатованих Європейським судом, на нашу думку, доцільно:

– під час постановлення ухвал про надання дозволу на обшук житла, чи іншого володіння адвоката чітко прописувати документи, як паперові, так і цифрові,

які підлягають вилученню, з метою дотримання гарантій адвокатської діяльності в частині забезпечення конфіденційності документів, які становлять адвокатську таємницю, належним чином обґрунтувати такі ухвали;

– завчасно повідомляти про проведення обшуку чи огляду житла, іншого володіння адвоката, приміщень, де він здійснює адвокатську діяльність, раду адвокатів регіону за місцем проведення для забезпечення участі представника ради адвокатів регіону;

– проводити процедури забезпечення судового контролю після вилучення матеріалів, що можуть містити адвокатську таємницю;

– оперативно розглядати скарги представників ради адвокатів на дії працівників правоохоронних органів під час проведення обшуку з метою ухвалення рішення про можливість вилучення та розкриття органу досудового розслідування конкретного документа;

– посилити санкції за порушення гарантій адвокатської таємниці.

Список використаних джерел

1. Кодекс поведінки європейських адвокатів ССВЕ. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_343#Text
2. Боса І. В. Гарантії адвокатської діяльності: ознаки та механізми реалізації. *Наукові записки. Серія «Право»*. 2023. Вип. 14. С. 210–215. DOI: 10.36550/2522-9230-2023-14-210-215.
3. Котів М. Р. Правовий привілей чи умовна гарантія? До питання про абсолютність адвокатської таємниці. *Наукові записки Львівського університету бізнесу і права. Серія «Економічна», «Юридична»*. 2025. Вип. 44. С. 621–629. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17069333>.
4. Мельничук Ю. Л. Поняття допустимості доказів у кримінальному процесі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2024. Т. 5. № 86. С. 107–115. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.5.1>.
5. Дульський О. Л. Забезпечення стороною захисту дотримання прав та законних інтересів учасників проведення обшуку: дис. ... д-ра філософії: 081 «Право». Київ, 2020. 275 с. URL: <https://elar.navs.edu.ua/jspui/handle/123456789/17146>.
6. Нечваль А. О. Тактика обшуку у житлі та іншому володінні особи: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2020. 219 с.
7. Зелькіна Т. Є. Обмеження майнових прав осіб у кримінальному провадженні на стадії досудового розслідування: дис. ... д-ра філософії: 081 «Право». Київ, 2021. 291 с. URL: <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/86e119dd-896f-4704-89d0-7346a78d0230/content>.
8. Галаган В. І., Удовенко Ж. В. Гарантії забезпечення невторчання в особисте і сімейне життя під час апеляційного та касаційного провадження. *Криміналістика і судова експертиза*. 2021. Вип. 66. С. 201–211. DOI: <https://doi.org/10.33994/kndise.2021.66.21>.
9. Тарасюк С. М. Кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій: дис. ... д-ра філософії: 081 «Право». Київ, 2021. 255 с. URL: <https://hdl.handle.net/11300/14646>
10. Могила В. С. Повноваження слідчого та слідчого судді при поданні, розгляді та вирішенні клопотань про проведення слідчих (розшукових) дій: дис. ... д-ра філософії: 081 «Право». Одеса, 2021. 248 с.
11. Перцова-Тодорова Л. М. Забезпечення прав та законних інтересів осіб під час проведення обшуку на стадії досудового розслідування: дис. ... д-ра філософії: 081 «Право». Київ, 2022. 246 с.
12. Смірнов О. С., Тетерятник Г. К. Обшук у кримінальному провадженні: монографія. Одеса: Юридика, 2023. 208 с. URL: <https://jurkniga.ua/contents/obshuk-u-kriminalnomu-provadhenni.pdf>.
13. Литвиненко О. Г. Права та обов'язки учасників обшуку в умовах воєнного стану: вимоги законодавства та виклики сьогодення. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 5. Ч. 3. С. 199–203. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.3.30>.
14. Кравець Ю. І. Невідкладний обшук: проблемні питання правозастосовної практики. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 4. Ч. 3. С. 229–232. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.3.33>.
15. Загальна декларація прав людини: міжнар. док. від 10 груд. 1948 р. № 995_015. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.
16. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
17. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5076-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 62.
18. Judgment of the European Court of Human Rights in the case «Niemietz v. Germany» on December 16, 1992 (Application № 13710/88). URL: <http://www.echr.europa.org/doc/2461421/2461421.html>.
19. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
20. Дроздов О. М., Глинська Н. В. Невідкладний обшук: у пошуках балансу між ефективністю та дотриманням прав людини. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 4. С. 612–624. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.04.103>.
21. Постанова Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 7 жовт. 2024 р. у справі № 466/525/22 (провадження № 51-7310кмо23). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122272945>.
22. Кичко Р. А. Концептуальні підходи до розуміння недоторканості права власності в кримінальному провадженні. *Європейський правничий часопис*. 2025. Вип. 8. С. 175–181. DOI: 10.36919/3041-1149(Print).8.2025.175-181.
23. Салманов О. В. Слідчі (розшукові) дії як складова досудового розслідування. *Наше право*. 2020. № 4. С. 105–110. DOI: 10.32782/NP.2020.4.16.
24. Демчина Т. Ю. Проблеми дотримання адвокатської таємниці під час проведення обшуків житла та іншого володіння адвоката. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 3. С. 185–192. URL: <https://pap-journal.in.ua/wp-content/uploads/2020/08/PAP-32020-Ost.pdf#page=185>.
25. Палюх А. І. Правові аспекти нормативного регулювання та практики проведення обшуку. *Наукові записки Львівського університету бізнесу і права*. 2020. № 25. С. 216–223. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.4140414>.

26. Справа «Головін проти України»: рішення Європейського суду з прав людини від 13 жовт. 2023 р. заява № 47052/18. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_i93#Text.
27. Справа «Резник проти України»: рішення Європейського суду з прав людини від 23 січ. 2025 р. заява № 31175/14. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/#{%22itemid%22:\[%22001-243728%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/#{%22itemid%22:[%22001-243728%22]}).
28. Новожилова В. С., Зозуля А. С. Зняття показань технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото-, кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото, кінозйомки, відеозапису: правова природа, порядок здійснення та процесуальний результат. *Форум права*. 2022. № 72 (1). С. 76–89. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.6471048>.
29. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5076-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 62.
30. Справа «Сергава проти Естонії»: рішення Європейського суду з прав людини від 16 листоп. 2021 р. заява № 698/19. URL: https://laweuro.com/?p=17308#google_vignette.
31. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: міжнар. док. від 4 листоп. 1950 р. № 995-004. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
32. Справа «Андре та інший проти Франції»: рішення Європейського суду з прав людини від 24 лип. 2008 р. заява № 18603/03. URL: <https://precedent.uia/1630000405>.
33. Справа «Сабер проти Норвегії»: рішення Європейського суду з прав людини від 17 груд. 2020 р. заява № 459/18. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-206519%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-206519%22]}).
34. Справа «Ходорковський і Лебедев проти Росії» (: рішення Європейського суду з прав людини від 25 лип. 2013 р. заяви № 11082/06, № 13772/05. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:\[%2211082/06%22\],\[%22itemid%22:\[%22001-122697%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:[%2211082/06%22],[%22itemid%22:[%22001-122697%22]}).
35. Справа «Кадура і Смалій проти України»: рішення Європейського суду з прав людини від 21 січ. 2021 р. заяви № 42753/14, № 43860/14. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:\[%2242753/14%22\],\[%22itemid%22:\[%22001-207420%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:[%2242753/14%22],[%22itemid%22:[%22001-207420%22]}).
36. Справа «Леонакос проти Греції»: рішення Європейського суду з прав людини від 4 жовт. 2018 р. заява № 30958/13. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:\[%2230958/13%22\],\[%22itemid%22:\[%22001-186449%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22appno%22:[%2230958/13%22],[%22itemid%22:[%22001-186449%22]}).
37. Заборовський В. Конфіденційне спілкування адвоката зі своїм клієнтом як гарантія здійснення адвокатської діяльності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2021. № 66. С. 244–250. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.66.40>.
38. Основні принципи щодо ролі адвокатів, прийняті Восьмим Конгресом Організації Об'єднаних Націй з питань запобігання злочинності та поведження з правопорушниками, Гавана, Куба, 27 серп. – 7 верес. 1990 р. URL: https://zakononline.ua/documents/show/156416__156416
39. Тарасюк С. М. Обмеження конституційних прав особи при проведенні в її житлі слідчих (розшукових) дій. *Історико-правовий часопис*. 2022. № 17 (2). С. 170–176. DOI: <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2021-2/24>.

References

1. Kodeks povedinky yevropeiskykh advokativ SSVE [Code of Conduct of European Lawyers CCBE]. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_343#Text [in Ukrainian].
2. Bosa, I.V. (2023). Harantii advokatskoi diialnosti: oznaky ta mekhanizmy realizatsii [Guarantees of legal activity: features and mechanisms of implementation]. *Naukovi zapysky. Seriiia «Pravo»*, 14, 210–215. DOI: 10.36550/2522-9230-2023-14-210-215 [in Ukrainian].
3. Kotiv, M.R. (2025). Pravovyi pryvilei chy umovna harantiiia? Do pytannia pro absoliutnist advokatskoi taiemnytsi [Legal privilege or conditional guarantee? On the question of the absoluteness of legal secrecy]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu i prava. Seriiia «Ekonomichna», «Yurydychna»*, 44, 621–629. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17069333> [in Ukrainian].
4. Melnychuk, Yu.L. (2024). Poniattia dopustymosti dokaziv u kryminalnomu protsesi [The concept of admissibility of evidence in criminal proceedings]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia «Pravo»*, 5(86), 107–115. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.5.1> [in Ukrainian].
5. Dul'skyi, O.L. (2020). Zabezpechennia storonoiu zakhystu dotrymannia prav ta zakonnykh interesiv uchasnykiv provedennia obshuku [Ensuring the protection of the rights and legitimate interests of the participants in the search]. *Doctor's thesis*. Kyiv. Retrieved from <https://elar.navs.edu.ua/jspui/handle/123456789/17146> [in Ukrainian].
6. Nechval, A.O. (2020). Taktyka obshuku u zhytli ta inshomu volodinni osoby [Tactics of a search in a person's home and other possessions]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
7. Zelkina, T.Ye. (2021). Obmezhennia mainovykh prav osib u kryminalnomu provadzhenni na stadii dosudovoho rozsliduvannia [Restrictions on the property rights of individuals in criminal proceedings at the stage of pre-trial investigation]. *Doctor's thesis*. Kyiv. Retrieved from <https://elar.navs.edu.ua/server/api/core/bitstreams/86e119dd-896f-4704-89d0-7346a78d0230/content> [in Ukrainian].
8. Halahan, V.I., & Udovenko, Zh.V. (2021). Harantii zabezpechennia nevtruchannia v osobyste i simeine zhyttia pid chas apeliatsiinoho ta kasatsiinoho provadzhennia [Guarantees of ensuring non-interference in personal and family life during appeal and cassation proceedings]. *Kryminalistyka i sudova ekspertyza*, 66, 201–211. DOI: <https://doi.org/10.33994/kndise.2021.66.21> [in Ukrainian].
9. Tarasiuk, S.M. (2021). Kryminalnyi protsesualnyi mekhanizm zabezpechennia konstytutsiinykh prav osoby pry provedenni v yii zhytli chy inshomu volodinni slidchykh (rozshukovykh) dii [Criminal procedural mechanism for ensuring the constitutional rights of a person when conducting investigative (search) actions in his home or other possession]. *Doctor's thesis*. Kyiv. Retrieved from <https://hdl.handle.net/11300/14646> [in Ukrainian].
10. Mohyla, V.S. (2021). Povnovazhennia slidchoho ta slidchoho suddi pry podanni, rozhliadi ta vyrishenni klopotan pro provedennia slidchykh (rozshukovykh) dii [Powers of the investigator and investigating judge when submitting, considering and deciding on motions to conduct investigative (search) actions]. *Doctor's thesis*. Odesa [in Ukrainian].

11. Pertsova-Todorova, L.M. (2022). Zabezpechennia prav ta zakonnykh interesiv osib pid chas provedennia obshuku na stadii dosudovoho rozsliduvannia [Ensuring the rights and legitimate interests of individuals during a search at the stage of pre-trial investigation]. *Doctor's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
12. Smirnov, O.S., & Teteriatnyk, H.K. (2023). Obshuk u kryminalnomu provadzhenni [Search in criminal proceedings]: Monohrafiia. Odesa: Yurydyka. Retrieved from: <https://jurkniga.ua/contents/obshuk-u-kryminalnomu-provadhenni.pdf> [in Ukrainian].
13. Lytvynenko, O.H. (2025). Prava ta oboviazky uchasnykiv obshuku v umovakh voiennoho stanu: vymohy zakonodavstva ta vyklyky sohodennia [Rights and obligations of search participants in martial law: legislative requirements and current challenges]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo*, 5(3), 199–203. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.05.3.30> [in Ukrainian].
14. Kravets, Yu.I. (2025). Nevidkladnyi obshuk: problemni pytannia pravozastosovnoi praktyky [Urgent search: problematic issues of law enforcement practice]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo*, 4(3), 229–232. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.04.3.33> [in Ukrainian].
15. Zahalna deklaratsiia prav liudyny [Universal Declaration of Human Rights]: Mizhnar. dok. vid 10 hrud. 1948 r. № 995_015. (1948). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015 [in Ukrainian].
16. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 28 cherv. 1996 r. № 254k/96VR. (1996). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
17. Pro advokaturu ta advokatsku diialnist [On the Bar and Legal Practice]: Zakon Ukrainy vid 5 lyp. 2012 r. № 5076-VI. (2012). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 62 [in Ukrainian].
18. Judgment of the European Court of Human Rights in the case «Niemietz v. Germany» on December 16, 1992 (Application № 13710/88). (1992). Retrieved from: <http://www.echr.ru/documents/doc/2461421/2461421.html> [in English].
19. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 13 kvit. 2012 r. № 4651-VI. (2012). Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-172> [in Ukrainian].
20. Drozdov, O.M., & Hlynska, N.V. (2024). Nevidkladnyi obshuk: u poshukakh balansu mizh efektyvnistiu ta dotrymannyam prav liudyny [Urgent search: in search of a balance between efficiency and observance of human rights]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo*, 4, 612–624. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.04.103> [in Ukrainian].
21. Postanova Obiednanoi palaty Kasatsiinoho kryminalnogo sudu Verkhovnoho Sudu [Resolution of the Joint Chamber of the Cassation Criminal Court of the Supreme Court]: vid 7 zhovt. 2024 r. u spravi № 466/525/22 (provadhennia № 51-7310kmo23). (2024). Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122272945> [in Ukrainian].
22. Kychko, R.A. (2025). Kontseptualni pidkhody do rozuminnia nedotorkanosti prava vlasnosti v kryminalnomu provadzhenni [Conceptual approaches to understanding the inviolability of property rights in criminal proceedings]. *Yevropeiskyi pravnychi chasopys*, 8, 175–181. DOI: 10.36919/3041-1149(Print).8.2025.175-181 [in Ukrainian].
23. Salmanov, O.V. (2020). Slidchi (rozshukovi) dii yak skladova dosudovoho rozsliduvannia [Investigative (search) actions as a component of pre-trial investigation]. *Nashe parvo*, 4, 105–110. DOI: 10.32782/NP.2020.4.16 [in Ukrainian].
24. Demchyn, T.Yu. (2020). Problemy dotrymanna advokatskoi taiemnytsi pid chas provedennia obshukiv zhytla ta inshoho volodinnia advokata [Problems of observing attorney-client privilege during searches of a lawyer's home and other property]. *Porivnialno-analitychne parvo*, 3, 185–192. Retrieved from: <https://pap-journal.in.ua/wp-content/uploads/2020/08/PAP-32020-Ost.pdf#page=185> [in Ukrainian].
25. Paliukh, A.I. (2020). Pravovi aspekty normatyvnoho rehuliuвання ta praktyky provedennia obshuku [Legal aspects of regulatory regulation and search practices]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu i prava*, 25, 216–223. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.4140414> [in Ukrainian].
26. Sprava «Holovin proty Ukrainy» [The case of «Golovin v. Ukraine»]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 13 zhovt. 2023 r. zaiava № 47052/18. (2023). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_i93#Text [in Ukrainian].
27. Sprava «Rieznyk proty Ukrainy» [The case of «Reznyk v. Ukraine»]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 23 sich. 2025 r. zaiava № 31175/14. (2025). Retrieved from: <https://hudoc.echr.coe.int/#%7B%22itemid%22:%5B%22001-243728%22%7D> [in Ukrainian].
28. Novozhylova, V.S., & Zozulia, A.S. (2022). Zniattia pokazan tekhnichnykh pryladiv ta tekhnichnykh zasobiv, shcho maiut funktsii foto-, kinozjomky, videozapysu, chy zasobiv foto, kinozjomky, videozapysu: pravova pryroda, poriadok zdiisnennia ta protsesualnyi rezultat [Taking readings of technical devices and technical means that have the functions of photo, film, video recording, or means of photo, film, video recording: legal nature, procedure for implementation and procedural result]. *Forum prava*, 72(1), 76–89. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.6471048> [in Ukrainian].
29. Pro advokaturu ta advokatsku diialnist [On the Bar and Legal Activities]: Zakon Ukrainy vid 5 lyp. 2012 r. № 5076-VI. (2012). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy*, 62 [in Ukrainian].
30. Sprava «Serhava proty Estonii» [Case «Sergava v. Estonia»]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 16 lystop. 2021 r. zaiava № 698/19. (2021). Retrieved from: https://laweuro.com/?p=17308#google_vignette [in Ukrainian].
31. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod [Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms]: Mizhnar. dok. vid 4 lystop. 1950 r. № 995-004. (1950). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [in Ukrainian].
32. Sprava «Andre ta inshyi proty Frantsii» [Case «André and Another v. France»]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 24 lyp. 2008 r. zaiava № 18603/03. Retrieved from: <https://precedent.ua/1630000405> [in Ukrainian].
33. Sprava «Saber proty Norvehii» [Case of Saber v. Norway]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 17 hrud. 2020 r. zaiava № 459/18. (2020). Retrieved from: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-206519%22%7D> [in Ukrainian].
34. Sprava «Khodorkovskiy i Liebidiev proty Rosii» [Case of Khodorkovsky and Lebedev v. Russia]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 25 lyp. 2013 r. zaiavy № 11082/06, № 13772/05. Retrieved from: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22appid%22:%5B%2211082/06%22%2C%2213772/05%22%7D> [in Ukrainian].
35. Sprava «Kadura i Smalii proty Ukrainy» [Case of Kadura and Smalii v. Ukraine]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 21 sich. 2021 r. zaiavy № 42753/14, № 43860/14. (2021). Retrieved from: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22appid%22:%5B%2242753/14%22%2C%2243860/14%22%7D> [in Ukrainian].

36. Sprava «Leotsakos proty Hretsii» [Case of Leotsakos v. Greece]: Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 4 zhovt. 2018 r. zaiava № 30958/13. (2018). Retrieved from <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22appno%22:%5B%2230958/13%22%2C%22itemid%22:%5B%22001-186449%22%5D%7D>; [in Ukrainian].

37. Zaborovskyi, V. (2021). Konfidentsiine spilkuvannia advokata zi svoim kliientom yak harantiia zdiisnennia advokatskoi diialnosti [Confidential communication between a lawyer and his client as a guarantee of the implementation of legal activities]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia «Pravo»*, 66, 244–250. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.66.40> [in Ukrainian].

38. Osnovni pryntsypy shchodo roli advokativ, pryiniati Vosmym Konhresom Orhanizatsii Obiednanykh Natsii z pytan zapobihannia zlochynnosti ta povodzhennia z pravoporushnykamy [Basic Principles on the Role of Lawyers, Adopted by the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders]. (1990). Havana, Kuba. Retrieved from: <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RoleOfLawyers.aspx> [in Ukrainian].

39. Tarasiuk, S.M. (2022). Obmezhenia konstytutsiinykh prav osoby pry provedenni v yii zhytli slidchykh (rozshukovykh) dii [Restrictions on the constitutional rights of a person when conducting investigative (search) actions in his home]. *Istoryko-pravovy chasopys*, 17(2), 170–176. DOI: <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2021-2/24> [in Ukrainian].

Yevtushenko Olha,

Head of the International Communication Department of the Main Investigation Department

(National Police of Ukraine, Kyiv)

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-8898-5737>

THE PROBLEM OF PRESERVING ATTORNEY SECRET DURING A SEARCH OF A LAWYER'S PREMISES

The article is devoted to the issue of maintaining legal secrecy during a search of a lawyer's premises. According to the Common Code of Conduct for Lawyers of the European Community, lawyers are obliged to ensure confidentiality, since maintaining legal secrecy is a fundamental condition for building trust between the client and the lawyer. Compliance with the principle of professional secrecy is of utmost importance, since its violation actually undermines the basic principles of the judicial process, including the principle of adversarial proceedings. The article states that in Ukraine there is an alarming trend towards an increase in the number of searches of lawyers' premises, there are cases when the fact that lawyers can carry out their activities not individually, but within the framework of bar associations or companies is ignored. As a result of conducting a sanctioned search of one lawyer, it actually affects other persons working in the same organization. In addition, during the conduct of investigative actions, other violations of the current legislation occur. The search order, in many cases, is formulated too superficially and generally without sufficient justification and clarification regarding the documents and things that would be subject to seizure. The issue of seizing the defense attorney's electronic devices containing confidential documents of the defense attorney, or information regarding other proceedings and clients of the attorney not specified in the issued resolution, remains open. The main violations during searches of residential premises and possessions of citizens at the stage of pre-trial investigation were investigated. Violations related to non-compliance with the requirements of the procedural form stipulated by the Code of Criminal Procedure of Ukraine during searches of premises where the attorney's professional activities are carried out were identified. The works of domestic scientists on this topic, which formed the basis of this article, and the decisions of the European Court of Human Rights are analyzed. Proposals are made on ways to observe attorney-client privilege during a search of a lawyer's premises.

Key words: *investigative (search) action, professional activity of a lawyer, violation of confidentiality guarantees, decision on permission to search a home, professional secrecy.*

Дата першого надходження статті до видання: 24.11.2025
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 31.12.2025